

som jeg anseer for det rette, nemlig saaledes, at denne Bevilling kun betragtes som et Mid-
del, lagt i Regjeringens Haand til at fuld-
byrde de Retfærdighedskrav, som kunne være
tilstede, og ikke mere, saa at dersom Summen
slet ikke kommer til Anvendelse, kunne vi, som
have stillet Endringsforslaget, ikke beklage os
derover. Det har ogsaa været mig hjært at
høre, at der er den Overbeviisning i Domai-
necontoiret, at idetmindste Nogle af de Paa-
gjældende have et begrundet Krav; thi deraf
fremgaaer, at de Grunde, vi have havt til at
stille vort Forslag, dog ikke have været ganske
ubespjæede.

Oppermann: Efter den Opfattelse af
det under Nr. 46 stillede Endringsforslag,
der fremgaaer saavel af Finantsministerens
Udtalelse som af den sidste ærede Talers In-
tringer, kan jeg ikke andet end ønske, at Thinget
maatte bevilge den foreslaaede Sum, skjøndt
det endnu ikke med fuldkommen Sikkerhed er
afgjort, at der er et retfærdigt Krav paa en
saadan overordentlig Understøttelse tilstede. Jeg
maa i den Henseende bemærke, at det fra For-
handlingerne om denne Gjenstand er mig me-
get bestemt bekendt, at de paagjældende Be-
tjente i mange Henseender ere blevne mindre
gunstigt stillede ved Lønningsloven, end man
skulde troe, idet navnlig en stor Deel uviste-
Indtagter, som de før vare i Besiddelse af,
uden Indsigelse fra den overordnede Bestyrelse,
ere blevne dem berøvede ved denne Lønnings-
lov, og hvis det derfor skulde være, at nogle
af de Postar, hvortil der skulde have været ta-
get Hensyn i Lønningsloven, ikke ere komne i
tilbørlig Betragtning — og jeg skulde navnlig
troe, at dette gjælder med Hensyn til Skyde-
pengene — saa er der vist al mulig Anledning
for Lovgivningen til at sørge for, at disse Be-
tjente ikke blive mere haardt rammede ved
Overgangen end nødvendigt for Sagens
Skyld.

Ordføreren: Naar jeg skulde beragte
det her foreliggende Spørgsmaal fra et ganske
almindeligt Standpunkt og bedømme det efter
de Principer, som jeg anseer det for rigtigt
at gjøre gjældende, saa vilde jeg sige, at jeg
ikke kan ansee det for henstigtsmæssigt, at et
saadant Forslag antages; thi vi maae vistnok

i det Hele med stor Bestemthed stille den For-
dring til Regjeringen, at naar der foreligger
et Forslag til Lønningsforandringer i en be-
stemt Henseende, der ville give de nye Lønninger
en vis bestemt Character, saa maa den ifor-
veien saaledes have overveiet alle de Momen-
ter, som kunne komme i Betragtning for at
bestemme den nye Lønning, at de Hensyn, Lo-
ven vil føre igjennem, ogsaa virkelig derved
kunne fyldestgjøres, deels fordi det overhovedet
er af den største Vigtighed, at Regjeringen ved
enhver Lov af den Beskaffenhed, som forelæg-
ges Rigsdagen, har foretaget de nødvendige
Forarbejder, deels fordi det maa ansees for et
Hovedmoment, som bør komme i Betragtning,
hver Gang en ny Lov forelægges Rigsdagen,
hvor store Udgifter der i det Hele vil udfor-
dres ved Lovens Anvendelse, og det derfor paa
det Noagtigste maa vides, hvor store disse
Udgifter ville blive. Naar Rigsdagen efter
Regjeringens Begjæring har vedtaget en Løn-
ningslov, og det senere skulde vise sig, at Hen-
sigten ikke blev opnaaet, da maa Skylden der-
for falde paa Regjeringen, og den maa see,
hvorledes den i den Retning kan vedligeholde
sine Undergivnes Tillid; men Rigsdagen vil i
Reglen ikke kunne indlade sig paa en Efter-
begjæring som den her forlangte. Jeg nægter
imidertid ikke, at, der i det foreliggende
Tilfælde er nogle Grunde, som gjøre, at det
er ønskeligt noget at afvige herfra. Den første
Grund, som jeg i saa Henseende vil fremhæve,
er den, at den paagjældende Lønningslov ikke,
saaledes som adskillige andre Lønningslove,
igjennem sine Tal udtaler een eller anden
Hensigt, hvorimod det i Lovens egen Text ud-
trykkelig er opført, at Skovfogderne igjennem
Loven skulde have en Forhøielse i deres Løn-
ning; det er altsaa en bestemt Hensigt, som
Lovgiveren har udtalt, og som der vistnok
er Grund til at fyldestgjøre. Dernæst bør man
ogsaa tage Hensyn til, at de Folk, hvorom
der her er Tale, leve og virke under særdeles
ringe Kaar. Lovens Hensigt er ingen anden
end at give dem netop det Nødtørstige (Hør!),
og naar Omstændighederne ere saaledes, saa
troer jeg vel der kan være Grund til at af-
vige fra det, som ellers maa ansees for det
Rigtige, og til ikke at udsætte Bevillingen til